FCI Standard **Nr. 194**
15.09.2020(EN) **(ORG 04.09.20)**

CANE DA PASTORE BERGAMASCO

Oprindelsesland: Italien

Anvendelse: Hyrdehund, der bruges for at beskytte og drive husdyrflokke.

Klassifikation: FCI Gruppe 1 (Hyrde- og kvæghunde undtagen Schweizer Sennenhunde)
Sektion 1 (Hyrdehunde)
Med brugsprøve

Historie: Bergamasco er en meget gammel hyrdehunderace, der er udbredt i områderne foran og i De Italienske Alper. Et særligt stort antal fandtes i Bergamo-dalene, hvor man havde et stort fårehold. Hunden var uundværlig for hyrderne til hjælp ved flytningen af fåreflokkene fra de alpine græsgange til områderne på Po-sletten. En berømt kunstners maleri fra det 16. århundrede beviser denne gamle races eksistens. De første hunde blev registreret i Den Italienske Stambog i 1891.

Helhedsindtryk: Cane Da Pastore Bergamasco er en middelstor hund – robust og hårdfør med en rigelig pels, der dækker hele kroppen. Den er kraftig bygget, men velproportioneret. Dens kropsbygning er kvadratisk med middel proportioner. Den er harmonisk med hensyn til forholdet mellem dens størrelse og de forskellige kropsdele – ligesom omridset af hoved og krop svarer til hinanden.

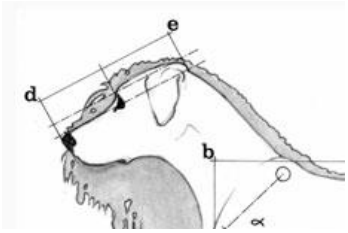
Vigtige proportioner: Kropslængden målt fra skulderspids til sædeben er den samme som skulderhøjden. Hovedets længde måler 4/10 af skulderhøjden. Brystdybden skal være 50 % af skulderhøjden.

CANE DA PASTORE BERGAMASCO

Adfærd og

Temperament: Racens funktion er at drive og beskytte hjorden – en opgave den er fremragende egnet til takket være sin vagtsomhed, koncentration og harmoniske bygning. Dens lærenemhed og beslutsomhed kombineret med selvbeherskelse og tålmodighed gør den til en fremragende vagt- og ledsagehund, som er egnet til mange forskellige formål. Den knytter sig tæt til mennesker. Racen må aldrig være aggressiv eller vise angst – selvom en let naturlig tilbageholdenhed er typisk hos nogle hyrdehunde.

Hoved: Hovedets planer er parallelle, og det er i balance med kroppen. Det er dækket af en rigelig pels, der får det til at se stort ud. Skalle og næseparti er lige lange. Huden må ikke være tyk, men skal ligge stramt til uden rynker.

Skalle: Middelstort med den øverste del af skallen næsten flad. Skallens og næsepartiets længdeakser er parallelle. Skallens bredde er mindre end halvdelen af hovedets længde. Pandebenet er veludviklet både i længde og bredde. Øjenbrynsbuerne er godt markerede. Pandens midterfure er markeret, og nakkeknuden er tydelig og fremtrædende.

Stop: Stoppet er ikke overdrevent, men fremhæves på grund af den tydelige knoglestruktur i pande, næseparti og øjenbrynsbuer.

Næse: I linie med næsepartiet med en rundet overkant. Næseborene er godt åbne, fugtige, sunde og store. Set i profil må næsen ikke være fremtrædende. Farven er sort.

Næseparti: Aftager gradvis i dybden udefter, og dets sider nærmer sig hinanden let, således at næsepartiet ikke er spidst men afskåret med en næsten flad front. Det har samme længde som skallen. Bredden målt på midten er ca. 50 % af længden. Dybden må ikke være under halvdelen af længden. Næsepartiets overlinie har lige profil, og underkæben – ikke læben – danner næsepartiets underlinie. På grund af denne bygning er mundvigen ikke løs, men tilbagetrukken til en lodret linie fra yderste øjenkrog. Næsepartiets underlinie er næsten lige.

Læber: Tynde og ikke særligt udviklede – dækker kun lige tænderne. De er delt under næsen og danner en lang bue på 1/3 af en cirkel. Læberandene er velpigmenterede.

Kæber, bid: Både over- og underkæbe er veludviklede. Underkæben er bred. Hvide og veludviklede tænder med komplet antal. Fortænderne er ansat på en lige linie. Saksebid.

Kinder: Ikke særlig fremtrædende

Øjne: Temmelig store – hverken udstående eller for dybtliggende. Øjenfarven er mere eller mindre kastaniebrun – afhængig af pelsfarven. De er placeret fremadrettet, og udtrykket er blidt, roligt og opmærksomt. Øjenåbningen er let oval og en anelse skråtstillet. Øjenrandene slutter tæt til øjet og er sort pigmenterede. Øjenvipperne er særlig lange, så de kan løfte håret, der fra panden falder ned over øjnene.

Ører: Højtansatte halvt hængende ører – de nederste 2/3 af øret er hængende. Når hunden er opmærksom, løftes ørerne let ved basis. De er trekantede af form, og længden er mellem 11 og 13 cm. Bredden er fra 6,5 til 8 cm. Ørernes basis er bred og bagtil

forlænget dertil, hvor hovedet møder halsen, mens det fortil når til midten af skallen. Spidsen er let rundet.

Hals: Overlinien er let konveks. Halsen er lidt kortere end hovedet. Huden er aldrig løs – derfor ingen løs halshud. Pelsen skal være tyk.

Krop:

Overlinie: Lige

Manke: Fremstående og lang. Godt markeret

Ryg: Lige, godt muskuløs og med god bredde

Lænd: Let konveks og er en stærk forbindelse mellem ryg og kryds. Lænden er kortere end ryggen – målt fra lænden til manken. Lændens bredde og længde er næsten den samme. Muskulaturen i hele lændepartiet er veludviklet.

Kryds: Bredt, stærkt, muskuløst og let faldende med en hældning på ca. 30° i forhold til vandret.

Bryst: Skal være bredt og dybt og nå til albuerne

Underlinie: Bugens underlinie er kun let optrukken. Flankerne er minimalt indtrukne.

Hale: Ansat på krydsets bageste tredjedel. Den er tyk og stærk ved roden og bliver gradvis tyndere mod spidsen. Den er dækket af en let bølget pels, der minder om gedehår. Den når til hasen, men det foretrækkes, at den er kortere. I ro bæres halen sabelformet – de øverste 2/3 er hængende og den sidste tredjedel er let buet opefter. Når hunden er aktiv, løftes halen og bevæges fra side til side.

Lemmer:

Forpart: Lemmerne er velstillede og lodrette set fra alle sider og velbalancerede i forhold til hundens størrelse.

Skulder: Stærk og massiv. Langt skråtliggende skulderblad. Muskulaturen skal altid være veludviklet.

Overarm: Muskuløst med stærke knogler og velvinklet. Vinklen mellem skulderblad og overarm måler mellem 105 og 125°.

Albuer: Placeret på en linie parallel med kroppens midterplan. Albuespidsen er placeret på en lodret linie fra skulderbladets bageste del. Vinklen mellem overarm og underarm måler mellem 150 til 155°. Pelsen, der hænger ned fra albuerne, skal være rigelig, lang og tyk med en tendens til at danne snore.

Underarm: Lige og af mindst samme længde som overarmen. Veludviklet muskulatur og knogler.

Håndrod: Ligger i forlængelse af underarmens lige linie. Meget bevægelig og tør med et tydeligt ærteben.

Mellemhånd: Tør og meget bevægelig. Set forfra er den placeret i samme lodrette plan som underarmen. Set fra siden er den en smule skråtstillet fremefter.

Forpoter: Ovale med godt sluttede og hvælvede tæer. Stærke, velpigmenterede og krumme kløer af mørk farve. Hårde trædepuder

Bagpart: Bagparten er i balance med hundens størrelse. Set bagfra er lemmerne lige.

Overlår: Langt, bredt og muskuløst med en let buet bagside. Vinklen mellem hofteben og overlår måler mellem 100 og 105°.

Knæ: Ligger fuldstændig i plan med bagbenet og drejer hverken indad eller udad.

Underlår: Robust knoglebygning med tør muskulatur. Furen i musklen er godt markeret. Hældningen mod vandret er ca. 55°.

Haseled: Haseleddets sider er brede. Det er velvinklet.

Mellemfod: Bred og lodret stillet mod jorden

Bagpoter: Som forpoterne

Bevægelse: Fri med lange skridt. Den foretrukne gangart er et langt trav, der kan fortsætte i lange perioder. På grund af kropsbygningen skifter hunden let til galop, der ligeledes kan fortsætte i en relativ lang periode.

Hud: Tætsluttende og tynd overalt på kroppen – især på ører og forpart. Halsen er uden løs halshud og hovedet uden rynker. Farven på læber og øjenrande skal være sort.

Pels:

Hårlag: Meget rigelig og meget lang – varierer efter stedet på kroppen. Temmelig strid – som gedehår – med bølgede snore på fronten. Fra midten af brystregionen til bagparten er pelsen uldagtig og danner brede snore af forskellig længde – afhængig af hundens alder. Den uldagtige pels fælder ikke og binder underpelsen, der er temmelig lang og danner plader af filtet hår. Disse er meget beskyttende. Snorene udgår fra ryglinien og falder ned på begge sider af kroppen. Pelsen på hovedet er ikke så strid og falder ned over øjnene. Pelsen på ørerne er let bølget og blød og danner spidse frynser ved ørespidserne. Pelsen på lemmerne skal være jævnt fordelt med bløde snore på forbenene og filtagtige brede snore på bagbenene. Hos hvalpe er pelsen blød, og snorene begynder at dannes fra 12 til 15 måneders alderen. Da længden er afhængig af alderen, må unge hunde ikke straffes på grund af en pels, der ikke har tilstrækkelig længde. Hos ældre hunde bør en for lang og tyk pels, der generer normal bevægelse og påvirker hundens velbefinde, undgås. Pelsen bør plejes og holdes ren. Der skal især undgås filtagtige snore på skæg, næseparti og ørespidser.

Farve: Helfarvet grå eller med grå aftegn i alle mulige nuancer af gråt – fra den lyseste grå til sort. Stænk af isabella og lys fawn er tilladt. En hel sort pels er tilladt – såfremt det sorte er totalt dækkende.

Størrelse: Ideal skulderhøjde: Hanner 60 cm
Tæver 56 cm
Der er en tolerance på +/- 2 cm

Vægt: Hanner 32 til 38 kg
Tæver 26 til 32 kg

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indflydelse på hundens sundhed og velbefindende og dens evne til at udføre sit traditionelle arbejde.

- Manglende kønspræg

Alvorlige fejl:

- Næsepartiets og skallens linier konvergerende eller divergerende
- Næsen delvis afpigmenteret
- Dele af iris blåfarvet – på et eller begge øjne, udstående eller dybtliggende øjne, ovale eller skråtstillede øjne
- Mere end én manglende tand – undtagen PM1 og M3
- Halen ansat for højt eller for lavt, båret for højt over ryggen eller hængende slapt ned
- Pels uden forskel på uldagtige og gedehårspartier, blød pels over hele kroppen, kort på forben og næseparti, sparsom på halen, for tyk og for lang – så hundens funktion hæmmes
- Alle andre farver end tilladt i standarden

- Konstant usikker gang eller pasgang
- Størrelser over eller under de i standarden nævnte

Diskvalificerende fejl:

- Aggressive eller overdrevent sky hunde.
- Hunde, som tydeligt viser tegn på fysiske eller adfærdsmæssige abnormiteter, skal diskvalificeres.
- Manglende type
- Hovedets proportioner ikke i balance – for lille eller for stort
- Total afpigmentering af næse, læber eller øjenrande
- Tydeligt konveks eller konkavt næseparti
- Glasøjne – enkelt eller begge, små øjne, skelen
- Underbid, overbid
- Haleløshed eller stumphale, halen båret oprullet over ryggen
- Hvidagtig pels på mere end 1/5 af hele kroppen

Bemærk:

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun velfungerende og klinisk sunde hunde med racetypisk kropsbygning bør anvendes i avl.

De seneste ændringer er skrevet med "fed" skrift.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl.

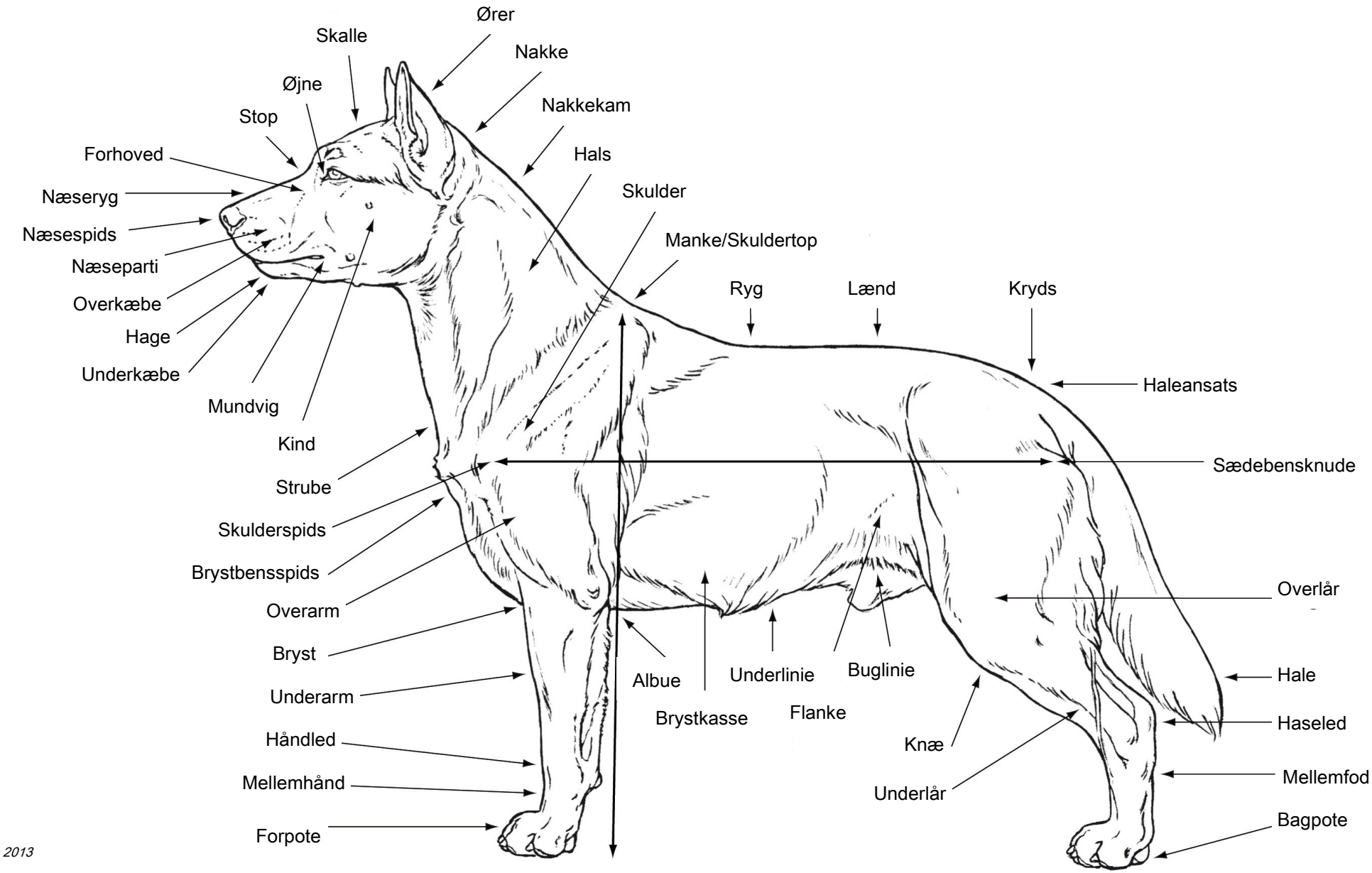
Standarden udgivet af FCI 15. SEPTEMBER 2020

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

OKTOBER 2020

NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i DECEMBER 2015

Anatomiske træk

Bystrup 2013